

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ŘÍJEN 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 10

Citát inspirující:

Dobré knihy, jsou-li vskutku dobré a moudře napsány, jsou brusem duchů, pilníkem soudnosti, mastí pro oči, nálevkou moudrosti, zrcadlem cizích myšlenek a činů, našich vlastních pak vodítky.

Jan Ámos Komenský

MODLITBA

Torza pramenů
promluvte
aspoň slzu
ať žije naděje
opuštěných kolejnic

VÁCLAV
FRANC

ŠKODA, TŘIKRÁT ŠKODA ...

Příhoda, kterou začnu tento úvodník, se mi stala na jedné literární akci, když se ke mně přitočil známý autor, ptal se, co je nového v jičínském spolku a pak konstatoval: " Škoda že už nevycházejí ty vaše časopisy KOBRA a ČAJ!"

Zarazil jsem se: "Jak to, že nevycházejí, vycházejí a pravidelně, KOBRA každý měsíc a ČAJ poslední dobou dokonce častěji než dřív, tak pět šest čísel do roka!"

A tu se známý tuze podivil: "Já jsem se na ty vaše časopisy vždycky koukal na internetových stránkách, ale tam už dost dlouho nic nového není!"

Tak trochu jsem se zastyděl, protože je to bohužel pravda. Nechci nikomu nic vyčítat, nikomu z nás sahat do svědomí a ptát se, jak často třeba navštěvujete naše stránky www.kobra.zde.cz , ale není příliš dobrou vizitkou, když poslední informace je půl roku či ještě víc stará. Ono to potom opravdu vypadá, že se vlastně nic neděje, což ale není vůbec pravda, protože pořádáme akce, vydáváme almanachy, časopisy, účastníme se úspěšně soutěží, jenže to všechno nějak neumíme prodat, neumíme se zviditelnit nebo o to vůbec nestojíme.

Takže pokud je to jen trochu možné, prosil bych, už s ohledem na mého známého literáta, aby alespoň časopisy KOBRA a ČAJ byly aktualizovány. Není totiž nic smutnějšího, než když si vyhledáte nějaké stránky, kde hledáte aktuální informace a někde v koutku najdete nápis - aktualizováno 12.3.2001. Nevím, na co jsou potom takové stránky dobré - k propagaci a informovanosti členstva rozhodně ne, ale má vůbec členstvo o jakékoliv stránky zájem?

Toť otázka skoro hamletovská.

V každém případě děkuji Martinovi za to, že stránky připravil, ale když už jsou, neměli bychom je nechat umřít, ale aspoň občas do nich vdechnout osvěžující kyslík aktuálních informací. Aby mě zase někde na akci nějaký známý neřekl: " Škoda že už nevycházejí ty vaše časopisy KOBRA a ČAJ!"

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

JAKO CHLAPCE BY MĚ ZASTŘELILI ... (Příběh nejmladší lidické ženy)

Jaroslava Skleničková, rozená Suchánková
(Nakladatelství Prostor, 2006)

V této rubrice se zabývám spíše krásnou literaturou, ale tentokrát udělám výjimku, neboť kniha z oblasti literatury faktu *Jako chlapce by mě zastřelili ...* mě plně zaujala. Vypráví příběh Jaroslavy Skleničkové, bezstarostné lidické dívky, ročník narození 1926, která má své sny a představy o životě, jen podvědomě tuší, že se za zdmi, ve kterých dospívá, odehrávají hrůzy 2.světové války, až i na její život zaklepe hrůzná událost – LIDICE!

Až do onoho osudného 10.června 1942, žije s rodiči a starší sestrou v poklidu, studuje, připravuje se na svoje budoucí povolání, ale ... jako šestnáctiletá se stává vězňem koncentračního tábora Ravensbrück č.11788. Otřesná svědectví mladé dívky, nic netušící, jaký osud postihl lidické muže a tedy i jejího otce, sní, že se s ním ještě někdy setká, jenže ... když přežije společně s matkou a sestrou téměř tři roky v lágru, je nucena se vydat na pochod smrti, který končí přece jen vysvobozením. Ale ani návrat domů není jen idylický, jak autorka líčí ve třetí části svých vzpomínek (Trpké úsměvy svobody).

Kniha je to stručná, ale velmi potřebná především pro mladou generaci, aby se alespoň snažila pochopit a dozvědět něco víc o nedávné historii. Pochopitelně že vylíčené válečné zkušenosti jsou pro naši generaci nepředstavitelné, uvědomil jsem si, jak často „nadáváme na poměry“ a přitom netušíme, co je to skutečné strádání či hlad. Kniha by se dala odcitovat z velké části prakticky celá, ale dovolím si jen jednu krátkou ukázkou, která právě ukazuje ono myšlení lidí, nucených žít za nelidských podmínek.

Citace ze str. 107, kdy autorka popisuje svůj návrat po válce, když se náhle řidiči zastavili u nějakého opuštěného domu: „... **nesou malé šálky na kávu. Nechápavě na ně zírám. Na co jim to bude? My jsme se naučily znát jiné hodnoty: Je to k jídlu? K zahřátí? Ani jedno, ani druhé – tak je to zbytečnost.**“

Na knize se mi líbí, že je napsána lidsky pravdivě, bez zbytečného patosu a idealizování, že ukazuje cestu, neboť navzdory historické tragédii nevinného člověka se dá žít důstojný a naplněný život.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V pátek 5.zář 2008 vyšel v Nových Novinách článek Autorské čtení nového almanachu (autor red) jako pozvánka na akci LiSu ve čtvrtek 11.zář 2008 v Knihovně Václava Čtvrta.

- Literární soutěž v rámci Polabského knižního veletrhu v Lysé nad Labem dopadla pro Literární spolek LiS velmi dobře, neboť dva její autoři byli oceněni. Vzhledem k tomu, že se v soutěži neudělují pořadí získali čestné ocenění Bohumír Procházka (próza - za povídku Jak jsme dělali umění) a Václav Franc (próza – povídka Nevěsta a poezie – 2 promile). Oceněné příspěvky byly uveřejněny ve Sborníku oceněných prací literární soutěže na téma Humor.

- Václavu Francovi vyšla ve Zdravotnických novinách č. 35-36/2008 (vydáno 8.zář 2008) povídka Sestra Olga je poklad.

- Autorské čtení LiSu s uvedením nového almanachu Sedm střípků duhy se konalo ve čtvrtek 11.zář 2008 v Knihovně V. Čtvrta v Jičíně. Pořad moderovala Jana Benešová, dále zde vystoupili se svojí tvorbou uvedenou v almanachu Václav Franc. Hana Runčíková, Václav Teslík, Ilona Pluhařová, Petr Veselý a Bohumír Procházka. Na čtení LiSu navázala beseda s profesory a studenty Literární Akademie Josefa Škvoreckého z Prahy.

- Vyprávění pohádek Na Rynečku v průběhu festivalu Jičín – město pohádky se ve dnech 9. až 12.zář zúčastnili Bohumír Procházka (úterý 9.zář), Jan Řehounek z Nymburka (jako host středa 10.zář), Dana Beranová a Draga Zlatníková (čtvrtek 11.zář) a Ilona Pluhařová (pátek 12.zář).

- Václav Franc a Bohumír Procházka z jičínského LiSU se zúčastnili 5.ročníku „Martinskej poetickej jeseně“ ve slovenském Martině. Akce se konala ve dnech 19. – 21. zář 2008. Podrobnosti v příloze Kobry.

- Povídka Václava France Hvězdář vyšla v časopise Psahlavci (9/2008, ročník III, číslo 1).

Václav

MALÁ REKAPITULACE ČAJE K POLOKULATÉMU VÝROČÍ

Na podzim 2002 vyšlo první číslo ČAJE. Nechce se tomu ani věřit, že od té doby vyšlo už 25 čísel, a tak jsem si dovilil sestavit malou statistiku k tomuto polokulatému výročí.

Václav

ČASOPIS AUTORŮ JIČÍNSKA - ČAJ - PRO CHVÍLE POHODY

Číslo 1 : Hosté - Marie Vávrová (1894- 1982), Jiří Němec (Olomouc)

Číslo 2: Host - Daniel Keller (Kutná Hora)

Číslo 3: Host - Eva Adamíčková (České Budějovice)

Číslo 4: Bez hosta.

Číslo 5: Host - Jindra Lírová (Mělník)

Číslo 6: Host - Zdenka Líbalová (Mělník)

Číslo 7: Host - Věra Vaňurová (Praha)

Číslo 8: Bez hosta. (K 60.výročí od konce 2.světové války).

Číslo 9: Host - Petr Kersch (Děčín)

Číslo 10: Host - Radana Šatánková (Frýdek-Místek a Praha)

Číslo 11: Host - Alžběta Kupčíková (Hradec Králové)

Číslo 12: Hosté - Petra Baurová (Příbram), Lubomír Mikisek (Plzeň), Zora Šimůnková (Praha), Jarmila Týnková (Mělník)

Číslo 13: Hosté - Jaroslav Schnerch (Praha)

Číslo 14: Host - Soňa Harasimová (Opava), Jana Jirásková (Chrudim)

Číslo 15: Host - Ján Cíger (Martin, Slovensko)

Číslo 16: Hosté - Zuzana Fapšová (Piešťany, Slovensko), Jarmila Moosová (Strážnice a Praha)

Číslo 17: Host - Ingrid Hanušová (Praha), Irena Kopecká (Příbor)

Číslo 18: Hosté - Romana Holomčíková (Moravské Slovácko), Markéta Irová (Plzeň), Jiří Tobiáš (Liberec)

Číslo 19: Host - Petr Moučka (Brno)

Číslo 20: Host - Jiří Figura (Frydlant nad Ostravicí)

Číslo 21: Hosté - Peter Belák (Mladá Boleslav), Jarmila Maršálová (Drnovice)

Číslo 22: Hosté - Ivan Fontana (Praha)

Číslo 23: Host - Jan Řehounek (Nymburk)

Číslo 24: Host - Marek Velebný (Plzeň)

Číslo 25: Host - Danuše Pecková (Plzeň)

Celkem 33 hostů.

LiS a jeho přátelé (číslo, v kterém je uveřejněna jejich tvorba):

Dana Beranová - 1, 23
Milan Ciler - 3, 9, 15
Monika Eberlová - 2, 3, 11
Václav Franc - 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 13, 15, 19, 20, 24, 25
Kamil Fousek - 5
Jaroslav Herbrych - 14
Pavel Herbrych - 9
Pavel Hons (Jozef dŘevník Borovský) - 1, 4, 6, 7, 10, 16, 19, 20, 22
Josef Jindra - 4, 5, 10, 13, 14, 17, 21
Magda Jindrová - 11
Zuzana Matějovská - 9
Ilona Pluhařová - 17
Bohumír Procházka - 4, 9, 13, 18, 22, 24
Hana Runčíková - 11
Renáta Šťastná - 2, 4, 9, 11
Václav Teslík - 9, 21, 25
Zlata Zákoutská - 2, 4, 5, 6, 7, 8, 25
Pavel Zeman - 3
Martin Žantovský - 1
Žáci a žákyně ZŠ Dětenice - 23
Žáci a žákyně 2.ZŠ Jičín – 23

ČAJ 25: HOST DANUŠE PECKOVÁ

Říjen je období, kdy podzim pevně přebírá svoji vládu nad krajinou, nastává čas životního bilancování, vzpomínání, melancholie, a tak jubilejní pětadvacáté číslo ČAJe přináší také spíše tvorbu „dušičkovou“. Náš host, plzeňská autorka, Danuše Pecková, ve své tvorbě odráží svoji životní zkušenost, i když dokáže ve vtipných mikropovídkách i pobavit (ne náhodou patří mezi autorky oceněné na Řehečské slepici). Já jsem si tentokrát dovolil přibalit povídku Cílová rovinka, která snad k tématu konce životní pouti a jejího smyslu má také co říci.

Poezii zastupuje tvorba Václava Teslíka, ale aby toho truchlení nebylo příliš, na závěr jsem si dovolil přibalit něco veselejšího z dílny vrstevnice Danuše Peckové, novopacké autorky, Zlaty Zákoutské (obě ročník narození 1932) Rodinné tajemství aneb Babička je číslo.

Václav

VEČER NEJEN ALMANACHOVÝ

Jičín je v době festivalového týdne plný akcí, i Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně přiložila na pomyslnou pohádkovou vatru svoje polínka, jedním z nich byl čtvrtční večer 11. září, kdy se v komponovaném pořadu měl vystřídat Literární spolek LiS a Akademie Josefa Škvoreckého z Prahy. Přiznám se, že jsem měl tak trochu strach, abychom v tom pomyslném porovnání neprohráli vysoko na body, ale nepředbíhejme.

Do knihovny jsme se scházeli kolem šesté, dámská část našeho spolku i náležitě vyfešákováná, opravdu jim to slušelo. O pánech se to dá říct méně, ale kolem půl sedmé dorazil i Prochor z Rynečku, kde zástupci LiSu vyprávěli dětem svoje pohádky (ten večer Dana Beranová a Draga Zlatníková). Potěšilo nás, že přijel i Vladimír Píša z Liberce a přivezl hromadu literatury (knihy, kalmanach a časopis Světlík). Jen nás trochu varoval, jestli prý přijdou diváci, neboť na program známého písničkáře přišlo před pár dny ve stotisícovém Liberci málo lidí (slovy dva!). Přišla i Vladka Matějková, které jsem v rychlosti poskytoval rozhovor pro Český rozhlas Hradec Králové, ale to už se sál plnil převážně knihovnicemi, které se účastnily knihovnické dílny. Sál byl plný a Jana Benešová krátce po 19. hodině zahájila večer nejen almanachový. Přivítala sponzory, zvláště pak pana Úlehu z Jičína. V úvodní části představila v pořadí šestý almanach spolku Sedm střípků duhy, stejně tak i jednotlivé autory, kteří přečetli ukázky z almanachu. Šestice v pořadí Franc, Runčíková, Teslík, Pluhařová, Veselý a Procházka převážně zaujala. Sedmý Josef Jindra se omluvil a krátkou ukázkou přednesla Jana Benešová. První část večera kulminovala poděkováním paní ředitelce Košťálové (kytici jsem předal já) za její mnohaletou podporu naší činnosti, paní ředitelka dojatě děkovala i LiSu za propagaci knihovny nejen v Čechách, ale i v zahraničí.

Druhou část moderovala spisovatelka a profesorka Akademie Josefa Škvoreckého Ivona Březinová, se kterou si náš spolek povídal na počátku letošního roku. Představila rektora Akademie Čorneje, dále profesora, autora a divadelníka Arnošta Goldflama, studenty této soukromé vysoké školy, z nichž jsem si zapamatoval především studentku Zuzanu Frantovou či kastelána na hradě Humprecht Jiřího Holuba. Zástupci Akademie Josefa Škvoreckého informovali o studiu, studijních oborech a formách studia, podmínkách přijímacích zkoušek a výši školného, právě na tato témata se zaměřila závěrečná beseda, ale té předcházela skutečný vrchol večera, vystoupení Arnošta Goldflama a představení pohádkové knížky Tatínek není k zahazení, za kterou byl v roce 2005 oceněn cenou Magnesia Litera za nejlepší knihu roku pro dětské čtenáře. Osobitým způsobem přečetl pohádku o

tatínkovi, který vyhrál olympiádu a obecenstvo se bavilo. A opět jsem zde viděl, že je dobře, že se autoři LiSu nebojí svoji tvorbu sami prezentovat, pochopitelně máme v porovnání s Arnoštem Goldflamem hodně co dohánět, ale potěšující je, že se přestáváme bát a kdo si vzpomene na naše první vystoupení, tak musí uznat, že jsme udělali velký kus práce. Především Jana co by moderátorka večera, ale i ostatní (např. Hance bylo občas vytýkáno, že mluví potichu, ale tentokrát myslím, že byla výborná). Stejně tak zajímavá byla Ilona Pluhařová, která byla potěšena, že když četla svoji povídku bylo ticho, všichni poslouchali, na což prý není ve škole zvyklá.

V závěru Knihovna Václava Čtvrťka předala hostům knížku o Jičíně a Václavu Čtvrťkovi (napsala Eva Bílková) a almanach Sedm střípků duhy. Následoval raut, na kterém došlo k tolik důležitým kuloárům. Potěšila mě Ivona Březinová, které jsem předal únorovou Kobru, kde je reportáž o její besedě, že ví o mých aktivitách na stránkách citarny.cz (vidíte, jak je důležité dát o sobě vědět) a slíbili jsme si, že se zase sejdem v Jičíně nebo na valné hromadě Obce spisovatelů. Těch rozhovorů bylo nespočet, pochopitelně jsem mluvil s Vladimírem Píšou, Arnoštem Goldflamem, Lidmilou Košťálovou. Potěšeně jsme se o své dojmy dělili navzájem i my členové LiSu. Prochor zase "oblboval" hezký knihovnice! Panovala příjemná nálada a pocit dobře vykonané práce. Podle prvních dojmů se líbil i almanach, mnozí oceňovali grafickou úpravu (díky, Pavle Honsi, škoda že jsi chyběl). A skoro by se dalo skončit pohádkově: Jedli, pili, hodovali, dobrou víru spolu měli ... a jestli neuměli, ale ne ... nakonec museli všichni na kutě, protože v pátek čekal na většinu účastníků další den festivalu Jičín - město pohádky.

Mimočodem já jsem si z večera odvážel i jeden dárek, dostal jsem jej od Ilony Pluhařové a byl to, jak jsem očekával, onen tank, o který jsme se dohadovali již od stmeláče u Prochora. Takže mám teď o jeden tank víc, ale Ilona říká, že je lepší mít o jeden tank víc než o kolečko.

"Mám v LiSu jeden tank,
jsem nejbohatší z band nad Cidlinou!"

Přiznám se, že jsem z akce měl tak trochu strach, jak už jsem naznačil v úvodu. Připadal jsem si, jako když do okresního města přijede na pohárové utkání mužstvo první ligy, třeba Sparta nebo Slávie, aby to nebyl debakl, ale ... potěšil mě Martin Žantovský, když řekl: "Na Goldflama jste neměli, ale ostuda to rozhodně nebyla!"

Václav

OTEVŘENÝ DOPIS JOSEFU JINDROVI

Milý Josefe,

z našeho posledního telefonického rozhovoru jsem pochopil, že jsi zanevřel na literaturu, na svoji tvorbu a na všechno to literární hemžení kolem, že ti už nepřináší potěšení sednout si a zaplňovat bílý list papíru, hledat vhodná slova, žonglovat s veršem, jak to umíš jen ty.

Chci ti jenom říct, že podobné pocity občas prožívá každý člověk, který dělá cokoli. O sférách uměleckých to platí dvojnásob, například nyní čtu knihu Terezy Boučkové Rok kohouta a je tam hodně podobných pocitů. Nakonec i já sám si občas pokládám otázku, jestli má smysl psát dál, ale vždycky potom na nějaké akci, např. na autorském čtení k našemu novému almanachu si "dobiju baterky" a vrhnu se do nové tvorby, nového organizování.

Bez pochlebování Ti chci napsat, že bys nám v LiSu hodně chyběl, a to nejen Tvoje práce na vytváření scén na naše pořady, ale i Tvoje nápady a v neposlední řadě literární tvorba! Vážím si i tvé sbírky Bělení prádla, je tam řada výborných básní, postřehů a věřím, že nezapadne v zapomnění a najde si své "věrné nepřelétavé" čtenáře.

Nezapomenu ani na tvůj smysl pro humor, jak jsi mě s košem, ve kterém byl králík s husím zobákem, trochu znejistěl na večeru k představení sbírky Autogramy dětství. Pro mě jsi a zůstaneš nejlepším "Fráňou Šrámkem", jakého jsem mohl poznat, neboť v době odbojného anarchistického mládí či v době stárnoucího umělce s hůlkou v ruce čekajícího na nádraží, jsi měl vždy hodně přesvědčivosti, nadšení a onoho "šrámkovského vlání"!

Takže spolu s mistrem Šrámkem: Chtěl bych tě potkati (a potkávat) na dalších schůzkách LiSu ještě hodně dlouho, abychom mohli diskutovat o naší tvorbě, účastnit se autorských čtení a chystat další almanachy, protože všechno má svůj smysl, i když se občas zdá, že slunce navždy zapadlo!

Vždycky si v podobných chvílích nezdarů a ztrát vzpomenu na slova naší bývalé výborné lyžařky Květy Jeriové - Peckové, které jsem si opsal někde v polovině 80.let 20.století: „ ... **člověk má někdy pocit zbytečnosti toho, co dělá, zejména když se nedaří. Právě v takových chvílích dokáží vítězit jen lidé se silnou vůlí. Kdyby jich nebylo a nedokázali se poprat nejen s problémy, ale především sami se sebou, asi by tento svět přišel o mnoho cenných vynálezů a objevů ...**“

Přeji Ti, abys období chmur brzy překonal a věz, že u mě najdeš vždycky oporu a nabízenou pomocnou ruku

Tvůj Václav

ANKETA : POHÁDKOVÝ VÁCLAV FRANČ

1) *Jaká byla tvoje nejoblíbenější pohádka v útlém dětském věku?*

Pohádky mě pochopitelně provázely od nejranějšího dětství, pominu-li ty televizní večerníčkové, tak jsem měl rád třeba v podstatě komiksově příhody kocoura Vavřince a jeho přátel, které vycházely v Mateřídoušce, ale asi nejoblíbenější byla moje vlastně první pohádková knížka, dostal jsem ji od Ježiška k Vánocům, nechodil jsem ještě do školy, měla tvrdé desky a byla rozkládací, takže jsem si s ní i rád hrál, dala se z ní při troše fantazie postavit i garáž. Přiznám se, že si už přesně nepamatuji, jak se vlastně jmenovala snad Kráska a zvíře. V podstatě šlo o to, že se dívka dostane do služby k princovi, který je začarován do pohody zvířete. Přitom se nikdy nesmí podívat, jak zvíře-princ doopravdy vypadá, protože se princ vždycky o půlnoci vrací do své lidské podoby. Jenže dívka to nevydrží, schová si svíčku a vosk ukápne na košili hezkého mládence, ten zmizí a dívka musí putovat po světě, aby odčinila svůj "prohřešek". Jde světem, nesmí si lehnout, otočit se atd., postupně přijde ke třem čarodějnícím, ta první má nos na jeden sáh dlouhý, druhá na dva a třetí na tři sáhy. Nakonec dívka košili vypere, kouzlo čarodějnice pomine a všechno končí šťastně svatbou. Vzpomínám si, jak byla ona čarodějnice s nosem dlouhým na tři sáhy ošklivá, ten obrázek vidím dodnes. Vidíte, už ani nevím, kam se ta překrásná knížka poděla, asi jsem ji tak náruživě četl, že se nedožila dnešních dní, rád bych se do těch dob vrátil a ještě jednou si v ní zalistoval.

Ale ne všechny pohádky jsem měl rád. Nesnášel jsem O zlobivých kůzlátkách, protože mě bylo těch kůzlátek strašně líto. Když jsem tu pohádku viděl v televizi poprvé, tak jsem brečel tak, že mě doma nemohli utiшит.

A když jsme u těch obrázků, tak si pamatuji, že mě hrozně děsil obrázek v Babičce Boženy Němcové, kde černý myslivec kouká oknem do Viktorčina pokoje. To jsem se potom dlouho bál, podívat se oknem ven, aby tam náhodou myslivec nečekal na mě.

A nesmím zapomenout ani na první pohádku, kterou jsem viděl v kině, byla to Šíleně smutná princezna s Helenou Vondráčkovou a Václavem Neckářem v hlavních rolích. Pamatuji se, že moje starší sestra Zdenka, tak dlouho doma "otravovala", až nás mamka vzala, sestry jely na kole, já seděl na sedátku u mamky a tradá z Řehče do Jičína. V kině bylo vyprodáno, ale nakonec se nad námi slitovali a přistavili židle. Vždycky si na tuhle historku vzpomenu, když o Vánocích Šíleně smutnou princeznu opakuji.

2) Kdyby to bylo možné, v jakou pohádkovou postavu by ses nejráději proměnil ?

Kdybych si musel vybrat, tak bych byl asi čert, protože v pekle je teplo, i když trochu smrádek, většinou se tam nemusí nic moc dělat (jen přikládat pod kotlem), hrát karty a válet se. To by mně vyhovovalo, ale především se mi líbí, že ve většině českých pohádek nejsou vlastně čerti zlí, jen trochu spouštějí hrůzu, ale jsou to vlastně dobráci, ať to vezmete od Drdova Trepifajkla až po čertíka v Troškových pohádkách. A ještě mají jednu výhodu, že to s nimi, pokud jsou spravedliví, i dobře dopadne.

Ale přiznám se, že mám slabost ještě pro jednu postavu, je to ryze záporná figurka z pohádky Václava Čtvrťka Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni (mimochodem taky jedna z mých nejoblíbenějších pohádek), a to správce Kolomajzna. Ten je prototypem takového malého českého človíčka, který si myslí, že když si nasadí na hlavu paruku či korunu, stane se z něj všemocný pán. A přitom všichni víme z Pyšné princezny, že "v koruně ta moudrost není, v hlavě má ji moudrý král!" Bohužel mám pocit, že těch Kolomajznů se v českých politických luzích a hájích vyrojilo nějak moc. Doufám, že většina z nich skončí stejně jako ve Čtvrťkově pohádce, že je lidi vyženou ze zámku.

3) Kdybys vlastnil Arabelin pohádkový prsten a mohl si splnit pouze jedno přání, co by sis přál ?

Arabelin prsten nemám, ale pohádky čtu, jak ty staré, tak ty nové, docela nedávno mě zaujaly pohádky Jana Řehounka Pravda pravdoucí či Pohádky z kouzelné zahrádky, které napsal Jiří Šandera nejen pro své dvě ratolesti. V pohádkách je totiž všechno, lidová moudrost, historie, krása a poznání světa, třeba trochu idealizovaného, ale přece jenom světa, kde život není peříčko, kde musíte přebrodit devatero řek a překonat devatero hor, přemoci všemocného čaroděje, abyste získali krásnou princeznu. A v životě je to podobné, jenom ne vždy získáte to, po čem toužíte nebo musíte vynaložit moc sil, že vlastně u cíle nevíte, jestli ta dlouhá strastiplná cesta stála vůbec za ten výsledek. Ale na druhou stranu, víte, jaká by to byla nuda, kdybyste ráno přijeli na zámek, získali princeznu a basta fidi!

Takže bych si pochopitelně přál zdraví a takové ty hodnoty, kterých si začínáme vážit teprve ve chvíli, kdy se nám jich nedostává. Potom bych si přál, aby vždycky dobro zvítězilo nad zlem, aby nám vládli moudří "králové" a ne "šašci typu á la Kolomajzna" nebo abych se aspoň na pár chvil mohl vrátit do dětství, najít svoji první ztracenou

pohádkovou knížku. A co třeba aby člověk na konci té své životní pouti si mohl říct, že nežil nadarmo?

Nějak je těch přání moc, ale já mám jen jedno, takže bych si přál: Abych potkal kouzelného dědečka (nebo chytil zlatou ryбку) a ten (či ta) mě splnil(a) tři přání, aby se dostalo na všechna ta výše napsaná!

SOUTĚŽ KOBRY - CO VÍŠ O VÁCLAVU ČTVRTKOVI?

V srpnovém čísle Kobry jsem vyhlásil soutěž Co víš o Václavu Čtvrťkovi?, takže dnes uvedu správné odpovědi a výherce:

- 1) Václav Čtvrtek používal pseudonym Huge Prattler (odpověď c).
- 2) Na přání otce studoval práva (odpověď d).
- 3) Jeho první humoristický román se jmenoval Whitehors a dítě s pihou (odpověď a).
- 4) Nenapsal Zpívají vodníci při měsíci (odpověď b).

Výhercem soutěže se nestal nikdo, protože nikdo neodeslal správné odpovědi.

Václav

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ VLNY MODRÉHO DELFÍNA 2008

Vladimír Babnič a o.s.Literární vysočina vyhlašují 3.ročník literární soutěže VLNY MODRÉHO DELFÍNA, TENTOKRÁT NA TÉMA ČAS NA ZMĚNU.

Příspěvky mohou být v poezii i próze, ale ne delší než 2 strany A4. Na vítěze čekají finanční odměny: 1.místo 3000,- Kč, 2.místo 2000 Kč, 3.místo 1000,- Kč.

Texty posílejte od 1. do 30. listopadu 2008 na adresu babnic@hls.cz. Nezapomeňte uvést jméno, rok narození, adresu, telefon a mail. Práce se přijímají jenom v elektronické podobě. Vyhlášení výsledků bude v únoru 2009 v Plzni. Přesné datum bude včas oznámeno na www.literarnivysocina.cz a www.zora.bloguje.cz. Ze soutěže jsou vyloučeni členové poroty a organizátoři festivalu. Odesláním textu do soutěže dáváte současně souhlas s jeho použitím v rámci propagace soutěže.

Převzato ze stránek Zory Šimůnkové

SOUTĚŽ : ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2009

Sdružení rodáků a přátel Řehče vyhlašuje 8. ročník literární soutěže Řehečská slepice 2009. Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům České republiky, bez věkového omezení. Soutěžící mohou zaslat své dosud nepublikované a do jiných soutěží nezaslané práce bez žánrového omezení (poezie, povídky, fejetony, glosy, historické práce atp.) v rozsahu maximálně 5 normostran textu (psáno na stroji nebo počítači). Vyhlašovatel má na mysli především příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě šranda. Motto letošního ročníku:

ŘEHEČ – OBEC NEPOHÁDKY!

Soutěž probíhá ve dvou kategoriích, a to:

1. kategorie: práce na téma Pohádka-nepohádka. Očekáváme humorné příběhy z pohádkového světa, parodie pohádek atd.

2. kategorie: próza a poezie na volné téma Život není pohádka.

Soutěžící označí práce vlastním heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou týmž heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích. Vyhodnocení autoři obdrží „humorné“ věcné ceny a diplomy. Vyhlašovatel si vymíňuje možnost některou cenu neudělit. Bude-li vydán sborník vítězných prací, obdrží jej vítězové zdarma. Vyhlašovatel si vyhrazuje použití soutěžních prací na propagaci pro další ročníky a uveřejnění prací ve sborníku bez nároku na honorář pro autory. Pokud se vyskytne zvlášť zdařilá práce, vítěz obdrží zvláštní cenu, Řehečskou kraslici, s právem používat titul kohout nebo slepice roku 2009. Dále bude udělena Cena řehečského čtenáře. Práce, které nebudou splňovat zadání soutěže, budou ze soutěže vyřazeny (např. příspěvky nepsané na stroji či počítači, větší rozsah práce atp.). **Uzávěrka soutěže je v pátek 16. ledna 2009.**

Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře roku 2009 (v dubnu). Sdružení rodáků a přátel Řehče se těší na vaši účast v soutěži a všem účastníkům přeje potřebnou inspiraci. Řehči potom přeje ještě větší šíření slávy tohoto významného místa naší vlasti do všech koutů republiky. (Pro nezasvěcené uvádím, že blízko Řehče leží například okresní město Jičín. Více informací lze nalézt na www.rehec.cz.)

Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo Řehečská slepice 2009) nebo lze použít internetovou cestu: slepice@rehec.cz (anonymita soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce e-mailem).
Václav

OTÁZKA PRO ... JOSEFA JINDRU

Jak se ti líbí nový almanach Sedm střípků duhy?

Josef Jindra: Přesto, že tam jsou i moje věci, musím říci, že se mi almanach Sedm střípků duhy moc líbí a jmenovitě jeho velice zdařilé strukturní provedení.

Už na pohled je to knížka milá, příjemná, řekl bych dokonce že líbezná. Gratuluji sestavovatelům vnitřností, gratuluji i obálce. LiS se předvedl ve slunečním světle, složeném z barev duhy.

LITERÁRNÍ KAVÁRNA

Portál <http://www.kultura21.cz/> otevřel virtuální Literární kavárnu, kam můžete posílat své příspěvky i vy! Žánrům ani tématům se meze nekladou! Můžete posílat cokoliv vás napadne – básně, povídky, úvahy, rozbory děl atd., a to vše do rozsahu maximálně 5 stran. Svě příspěvky posílejte na adresu redakce@kultura21.cz

Tato adresa je chráněna proti spamování, pro její zobrazení potřebujete mít Java scripty povoleny a jako předmět vždy uveďte Literární kavárna.

Příspěvek musí splňovat tato kritéria:

1. Musí to být váš vlastní autorský text!
2. Případné citace či odkazy na jiná literární díla musí být v textu zřetelně vyznačena!
3. Pokud je vaše dílo variací na jiné literární dílo, je třeba to v textu uvést!

Za odeslané a zveřejněné příspěvky ručí autor/odesílatel, nikoliv redakce.

Převzato ze stránek Zory Šimůnkové

18. Podzimní knižní veletrh - Havlíčkův Brod

18. Podzimní knižní veletrh se bude konat 10. a 11. října 2008. Jeho hlavním tématem bude láska a její podoby v literatuře. Další informace o veletrhu můžete získat na stránkách www.hejkal.cz, kde najdete kompletní program, informace o hostech festivalu, virtuální veletrh a další podrobnosti.

Václav

KNIHA NA POČKÁNÍ

V rámci Podzimního knižního trhu v Havlíčkově Brodě (10.-11.října 2008) nabízí Printia s.r.o. projekt tzv. Knihy na počkání!

Pokud přinesete v době konání veletrhu svůj rukopis v elektronické podobě (nejlépe ve formátu .pdf, ale je možný i formát .doc či .rtf, ve kterém stránky odpovídají konečné představě), vyrobíme vám z něj knihu, než obejdete všechny stánky. Pro veletržní akci budou mít všechny knihy jednotnou grafickou úpravu obálky).

Printia, s.r.o, Staropramenná 12, 15000 Praha 5, www.knihy-levne.cz, tel. 251 511 150, e-mail: printia@seznam.cz

PŘÍLOHA ŘÍJNOVÉ KOBRY

Říjnová Kobra vychází opět s přílohou, tentokrát k 5.Martinskému poetickému podzimu, kde je vyličená podrobně cesta, ale především pobyt dvojice jičínských velvyslanců na martinském setkání.

Václav

DALŠÍ AKCE LISU

Nejbližší schůzka LiSu se koná ve středu 7.října 2008 v 17 hodin v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně.

Ve čtvrtek 20. listopadu 2008 se v rámci Dne poezie koná v Knihovně V.Čtvrta v Jičíně literární pásmo Eros v české literatuře, kde v rámci autorského čtení vystoupí členové Literárního spolku LiS při Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně, začátek v 18 hodin. Účinkující se dostaví již v 17 hodin!

Václav

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

Náš literární spolek obdržel nedávno oznámení Simony Váchalové z Milavče, jedné z organizátorek Chodského poetického jara, že v sobotu 4.října 2008 vstupuje do svazku manželského s Františkem Vorbelem z Bořic. Svoje ANO si řeknou na domažlické radnici v pravé poledne.

Jménem LiSu jsem novomanželům zaslal blahopřání a ještě jednou přeji vše nejlepší na společné cestě životem!

Václav

První část večera 11.září 2008 v Knihovně V.Čtvrťka kulminovala poděkováním paní ředitelce Lidmile Košťálové za její mnohaletou podporu naší činnosti. Paní ředitelka dojatě děkovala LiSu za propagaci knihovny nejen v Čechách, ale i v zahraničí.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 9. Číslo 10. Říjen 2008.

(3. října 2008)

www.kobra.zde.cz